

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 20 czerwca 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Curtea de Apel București — Rumunia) — Grup Servicii Petroliere SA/ Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor, Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili

(Sprawa C-291/18) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Wspólny system podatku od wartości dodanej (VAT) — Dyrektywa 2006/112/WE — Artykuł 148 lit. a) i c) — Zwolnienia związane z transportem międzynarodowym — Dostawa samopodnośnych morskich platform wiertniczych — Pojęcie „jednostek pływających przeznaczonych do żeglugi na pełnym morzu” — Zakres)

(2019/C 270/13)

Język postępowania: rumuński

Sąd odsyłający

Curtea de Apel București

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Grup Servicii Petroliere SA

Strona przeciwna: Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor, Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili

Sentencja

Artykuł 148 lit. a) i c) dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej należy interpretować w ten sposób, że zawarte w nim wyrażenie „jednostki pływające przeznaczone do żeglugi na pełnym morzu” nie ma zastosowania do dostawy konstrukcji pływających takich jak samopodnośne morskie platformy wiertnicze w rodzaju takich jak będące przedmiotem postępowania głównego, które są wykorzystywane głównie do stacjonarnej eksploatacji podmorskich złóż węgłowodorów.

⁽¹⁾ Dz.U. C 259 z 23.7.2018.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 20 czerwca 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Arbeidsrechtbank Antwerpen — Belgia) — Tine Vandebon; Jamina Hakelbracht; Instituut voor de Gelijkheid van Vrouwen en Mannen/WTG Retail BVBA

(Sprawa C-404/18) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Polityka społeczna — Dyrektywa 2006/54/WE — Równość traktowania kobiet i mężczyzn — Dostęp do zatrudnienia i warunki pracy — Artykuł 24 — Ochrona przed represjami — Odrzucenie kandydatury na stanowisko ze względu na ciążę kandydatki — Pracownik działający na rzecz tej kandydatki — Zwolnienie pracownika)

(2019/C 270/14)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Arbeidsrechtbank Antwerpen

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Tine Vandenbon; Jamina Hakelbracht; Instituut voor de Gelijkheid van Vrouwen en Mannen

Strona pozwana: WTG Retail BVBA

Sentencja

Artykuł 24 dyrektywy 2006/54/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 lipca 2006 r. w sprawie wprowadzenia w życie zasady równości szans oraz równego traktowania kobiet i mężczyzn w dziedzinie zatrudnienia i pracy należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie przepisowi prawa krajowego, takim jak rozpatrywany w postępowaniu głównym, zgodnie z którym w sytuacji, w której osoba uważająca, iż padła ofiarą dyskryminacji ze względu na płeć, złożyła skargę, pracownik, który opowiedział się po jej stronie, jest chroniony przed represjami ze strony pracodawcy tylko wtedy, gdy występuje jako świadek w ramach rozpatrywania tej skargi, a jego zeznania odpowiadają wymogom formalnym przewidzianym w tych przepisach.

(¹) Dz. U. C 311 z 3.9.2018.

**Odwwołanie od postanowienia Sądu (pierwsza izba) wydanego w dniu 14 lutego 2019 r. w sprawie T-125/18,
Associazione GranoSalus/Komisja, wniesione w dniu 25 kwietnia 2019 r. przez Associazione Nazionale
GranoSalus — Liberi Cerealicoltori & Consumatori (Associazione GranoSalus)**

(Sprawa C-313/19 P)

(2019/C 270/15)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona wnosząca odwołanie: Associazione Nazionale GranoSalus — Liberi Cerealicoltori & Consumatori (Associazione GranoSalus)
(przedstawiciel: G. Dalfino, avvocato)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Zarzuty i główne argumenty

1. Odwołanie od wyroku Sądu jest oparte na naruszeniu art. 263 akapit czwarty TFUE i art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej w związku z art. 6 i 13 europejskiej konwencji praw człowieka.
2. Strona wnosząca odwołanie podnosi przede wszystkim naruszenie art. 263 akapit czwarty TFUE, ponieważ Sąd nie uwzględnił okoliczności, że Associazione GranoSalus ma legitymację procesową na mocy indywidualnej legitymacji procesowej swoich członków, a to ze względu na fakt, iż zaskarżone rozporządzenie wykonawcze (UE) 2017/2324 „dotyczy ich bezpośrednio i indywidualnie”, jako „akt regulacyjny, który dotyczy ich bezpośrednio i nie wymaga środków wykonawczych”.

W tym względzie Associazione GranoSalus podnosi, że Sąd błędnie zastosował wskazany wyżej przepis, ponieważ wykluczył spełnienie wymogu indywidualnego oddziaływania z powodu tego, że „zaskarżony akt dotyczy rzekomo niektórych z członków [strony wnoszącej odwołanie] z uwagi na ich ogólną cechę konsumentów oraz obywateli Unii” (pkt 57 postanowienia).